

I. Külföldi jelesek eszméi az állatvédelemről.

Aki védi az állatot,
Embernek tesz szolgálatot.

Castelli
a bécsi egyesület jeligéje.

Az élő lények iránti határtalan részvét a jó erkölcsök legszilárdabb és legcsalhatatlanabb biztosítéka.

Schopenhauer.

A könyörület nem erőltetett érzelem; égi adomány az, mint az enyhe eső, mely a magasból hull alá a földre és kétszeresen áldásos: áldja adóját és áldást hoz mind arra, ki benne részesül.

Shakespeare.

Azt az embert fel nem venném barátim sorába, — legyen bár nyájas modoru és előkelő értelmiségű, — ki érzéketlenségből csak egy férget is szükségtelenül eltipor.

Cooper.

Ki embert, állatot szeret,
Jól imádkozik s eleget,
Mert ha, mit Isten alkotott,
— Élőlényt, kicsit és nagyot, —
Mi is szeretjük, miként ő:
Imádatunk szivből jövő!

A londoni egyesület jelmondata.

Magyar jeleseink eszméi az állatvédelemről.

Ki gyermekeiben az akaratosságot nem törí meg, ki megengedi, hogy a rovarat élve gombostűre szúrják, készen lehet rá, hogy a világ szivét fogja megtörni.

Benitzkyné-Bajza Lenke.

A mai lélektan hívei azt tartják, hogy nincs lélek, nincs halhatatlan substantia, hanem az mindenható erő, melyet fénynek, hőnek, villamosságnak, delejességnek stb. látunk, az erkölcsi világban mint eszme jelentkezik s az öntudat nem egyéb, mint ezen eszmék harctere. Ez a magyarázat nagyon közel hozza az állatot az emberhez. Igazi testvéreinkké teszi. Illő tehát, hogy annál jobban védjük őket. Bár jóval alacsonyabb fokon áll öntudatuk, mint a miénk, mégis öntudat az, mely kiméletet érdemel.

Bodnár Zsigmond.

»Csak aki az emberszeretet erényével bir, képes részvétet érezni az állatok iránt is. Mert aki kegyetlen tud lenni a védtelen állathoz, annál embertársai is hasztalan keresnének könyörületet.»

B. Büttner Lina.

Minél nagyobb valakinek lelki műveltsége, annál kiméletesebb az állatokkal való bánásmódja, Mily utálatos az a részeg ko-

csis, ki elgyötrött lovait dühöngve ostornyéllal nógatja; — minden ilyen látvány a közműveltség fogyatkozását tanúsítja.

Dr. Ferenczy József.

Hogarth, a hirneves angol festő, ki korának balgaságait, ferdeségeit oly mesteri rajzokban örökitette meg, egy izben egy képsorozatot állított ki, melyet a bűntények fokozatának nevezett.

E képsorozatban az első kép egy állatot kinzó gyereket ábrázolt, — s a legvégső ugyanazon gyereket, mint férfit, már mint gyilkost mutatja fel.

S bármit mondjanak is azok, akik a képsorozatot csupán Hogarth egy különös ötletének tekintik, még sem lehet tagadni, hogy az egy nagy igazságot fejezett ki, mert: az állatok kinzása és a gonosztevők által elkövetett gyilkosságok között, ha keressük, mindig feltaláljuk az összefüggést.

Kodolányi Antal.

»Némely nemes ló szeme oly beszédes, hogy önkénytelen összehasonlítjuk urlovasának szemével s az összehasonlítás eredménye olykor — bizony nem a ló hátrányára szolgál.«

Wohl Janka.

Gyakorlati rész.

A szemzők (szemellenzők) káros hatásáról. Huch boroszlói főállatorvos következőleg nyilatkozik: Kitalálhatlan, hogyan lehessen hinni, hogy azokkal, a lovak ne bokrosodnának; csupán a lónak jó kedélye és a szemzők állandó használata tesz lehetővé, hogy azzal mehessenek. Csak látni kell, miként nyugtalankodnak a fiatal lovak, mikor először tesznek rájuk szemzőket, hogy meg lehessen ítélni, mily czélszerűtlen azoknak használata. A szemzőket egészen kiirtani, daczára, hogy az annyira szükséges volna, lehetetlennek tartom, mert a szokás hatalma erősebb a legjobb akarattal és mégis minden eszközt fel kell használni, hogy ezen állatkinzó divat ellen küzdjünk. Legalább azt kell elérni, hogy a szemzők a ló megterhelése nélkül alkalmaztassanak. Azoknak úgy kell feküdniök, hogy a ló teljes látóképességét kifejtse és a tárgyak benyomását érzékelje, anélkül hogy hátranézhesen, amint hogy csak is az czélja azoknak, hogy a kocsis kezében lévő ostort a ló ne láthassa.

A ló szemének fekvése megkívánja úgy elől, mint oldalt, a világosság szabad behatását, azért nem szabad a szemző első szélének a szemhez szorosan állnia. Hogy milyen károsak a rossz fekvő szemzők, mutatja a lovaknak sok szembetegsége, melyeket munka közben kapnak. Annak meggyőző bizonyosságként áll, hogy a szekérbe fogott lovaknál több szembetegség fordul elő, mint a nyerges lovaknál és hogy ez utóbbiaknak jelentéktelen szembajjai súlyosodnak, ha mint szekeres lovak alkalmaztatnak.